

Surunvalittelut, yleinen

Y1

Ei lähtöäs todeksi uskoa vois,
niin äkisti lähdit sä luotamme pois.
Vain muistot ja rakkaus jäljellä on,
vain kaipaus suuri ja sammumaton.

Y2

Ei suurempaa rakkautta,
ei lujempaa ystävyyttä,
ei lämpimämpää syliä –
jäljelle jäi suunnaton kaipaus.

Y3

Hetkenä aamun hiljaisen
tuli luoksesi rauha ikuinen.
Ovat kätesi ahkerat rauenneet
ja päättyneet arkiset askareet.
On hiljaisuus ja suru sanaton
mut' tiedämme, sun hyvä olla on.

Y4

Aamuruskosta iltaruskoon
kulkija elämän taivaltaa.
Määränpäähän saapuessaan
uneen rauhaisaan vaipua saa.

Y5

Anna rauha silmille,
jotka ovat sulkeutuneet lepoon.
Anna rauha,
joka yhdistää poisnukkuneen ja meidät,
jotka vielä vaellamme täällä.

Y6

Ei hyvästijättö ole tää,
et pois ole mennyt,
vaikka emme sinua nää.
Olet onnemme, tuskamme
jakanut ain'
siksi sanomme kuten
ennenkin vain:
"Hyvää matkaa!"

Y7

Ei kauniimmin täältä lähteä vois,
kuin nukkua, nukkua hiljaa pois.

Y8

Ei kipua, ei vaivaa enää,
olet saapunut rannalle
Rauhan maan.
Muistoissa - vaikka nyt poissa,
tulet kanssamme kulkemaan.

Y9

Ei läheinen arvaa, ei silmä nää,
miten lähellä on määränpää.

Joka päivä voi olla viimeinen,
joka hyvästijättö viimeinen.

Y10

Ei lähtöäs todeksi uskoa vois,
niin äkisti lähdit sä luotamme pois.

Vain muistot ja rakkaus jäljellä on,
vain kaipaus suuri ja sammumaton.

Y11

Ei lähtöäs todeksi uskoa vois,
sait äkkiä kutsun luotamme pois.

Näin saapui suru ilmoittamatta,
katkesi elämä odottamatta.

Vain muistot ja rakkaus jäljellä on.

Ja kaipuu niin pohjaton.

Y12

Siksi lausumme kiitoksen sulle
kaikesta mitä annoit meille.

Vain muistot ja rakkaus lohduttaa,
olkoon leposi rauhaisaa.

Y13

Ei suurempaa rakkautta,
ei lujempaa ystävyyttä,

ei lämpimämpää syliä -
jäljelle jäi suunnaton kaipaus.

Y14

Ei syki enää sydän lämpöinen,
on poissa rakas, läheinen.

Kuvasi kultaisen suljemme,
kätköihin sydämen.

Y15

Ei syvemmin suru voi koskettaa,
käsi rakkaimman kädestä raukeaa.

Syki ei sydän lämpöinen,
on poissa rakas läheinen.

Y16

Ei yllättäin, äkkiä kuitenkin,
hiljeni sydän rakkahin.

Jäi vain tuska ja kaipuu sanaton,
mut tiedämme sun hyvä olla on.

Y17

Elo mainen kun iltaan raukes,
oli tyyntä ja rauhaisaa niin.

Joku portti vaan hiljaa aukes
ja se iäksi suljettiin.

Y18

Elos tuskat häipyvät usvain taa,
nuku iäisyyden unta rauhaisaa.

Y19

Emme nähneet kun silmäsi sulkeutui,
emme hyvästiä sanoa saaneet.

Ei täältä kauniimminkin lähteä vois,
kuin hiljaa nukkua pois.

Y20

Emme unohda muistoas,
kaunista, hyvää.

Viimeinen leposi olkoon
rauhaisaa, syvää.

Y21

Et ole ikiuudessa, et ole poissa,
olet tuhat tuulta puistikoissa,
olet valon välke aallokossa,
olet timantti hankien loistossa.
Et jättänyt meitä, et ole vaiti,
olet lintujen laulu taivaalla,
olet kuiskaus viljapellolla,
olet henkäys rakkaasi poskella.

Y22

Et palannut niinkuin toivomme oli,
et tullut luoksemme enää.
Vaikka aika suruumme lohtua tois,
ei tyhjyyttä koskaan se poistaa vois.

Y23

Hetkenä aamun hiljaisen
tuli luoksesi rauha ikuinen.
Ovat kätesi ahkerat rauenneet
ja päättyneet arkiset askareet.
On hiljaisuus ja suru sanaton
mut' tiedämme, sun hyvä olla on.

Y24

Hetket hiljaiset jälkeesi jäivät,
kullaten muistojen kirkkaimmat päivät.

Y25

Hiljaa voimat uupui,
lähdön hetki läheni.

Väistyi vaiva, tuli rauha,
uni, kaunis, ikuinen.

Y26

Hiljeni askel elontieellä,
uuvuit kun sairaus voimasi vei.
Nukkuos rauhassa kauneinta unta,
muistosi koskaan unhoitu ei.

Y27

Hiljennyt on sydän kallis,
sammunut on katse hyvä,
lepää käsi apuun valmis,
meille jää vain suru syvä.

Y28

Hyvän, iloisen ihmisen muisto,
miten mieltä se lämmittää.
Miten aina sen soinnusta
sieluun sävel pieni soimaan jää.

Y29

Joka hetkestä menneestä kiittäen
me muistamme sinua kaivaten.

Y30

Jonain päivänä tuuli vie pilvet,
aurinko tulee esiin.
Jonain päivänä surumme on
kevyempi kantaa.

Y31

Jäi ahkera työsi muistoksi meille,
hyvän sydämes ohjeet elämän teille.
Sä aina muistit ja huolta kannoit,
et paljon pyytänyt, vaan kaikkesi annoit.

Y32

Jäi jälkeesi kaipuu -
jäi sanaton suru.

Y33

Jäi jälkeesi mökkipiha hiljainen,
sen puut ja pensaat lintuineen.
Me katsomme jälkiä kättesi töiden,
kiittäen, kaivaten, ikävöiden.

Y33

Jäi vain kaipaus,
sanaton suru.

Y34

Jäivät kukat kukkimaan
jäivät linnut laulamaan,
sinä yksin ystäväni lähdit.

Y35

Järven rantoja laineet huuhtelee,
puut hiljaa kuiskii ja kuuntelee,
ei metsässä enää kulkijaa.
Me katsomme jälkiä kättesi töiden,
kiittäen, kaivaten, ikävöiden.

Y36

Järven rantoja laineet huuhtelee,
puut hiljaa kuiskii ja kuuntelee.
Ei saavu soutaja venheelleen,
ei lähde vesille verkoilleen.

Y37

Jätit meille muiston valoisan,
niin kauniin, rakkaan ja hyvän.

Y38

Kauneimmat muistot jälkeesi jäivät,
niillä on ikuinen sija sydämessäin.
Ne eivät kuihdu, ne kukkivat vain
ja säilyvät muistoissa ainiaan.

Y39

Kauniina nauhana vuosien päivät,
helmenä jokainen muistoksi jäivät.
Elämän päivien ketju on kallis,
helmist' ei yhdenkään kadota sallis.

Y40

Kauniit muistot eivät koskaan kuole,
eivätkä milloinkaan jätä yksin.

Y41

Kohtalon kellot ei edeltä soi,
sen eestä kukaan ei väistyä voi.
Sinun paikkasi tyhjääkin tyhjempi on,
ja surumme suuri ja loppumaton.

Y42

Koskaan ei tiedä,
onko aikaa paljon vai vähän.

Yhtäkkiä vain huomaa,
se päättyi tähän.

Kun sammui sydän läheisen,
on aika surun hiljaisen.

Y43

Kotiin valkeaan uuteen
viimeinen venhe vie.

Lempeään hiljaisuuteen
kulkijan päättyy tie.

Y44

Kun aamu saapui,
niin matka päättyi
ja uneen vaivutti väsyneen.

Ei tunnu tuska,
ei vaivaa mainen,
on rauha sydämessä,
nukkuneen.

Y45

Kun loistat tähtenä iltataivaan,
niin näethän meidät päällä maan.

Me täällä alhaalla hiljaa aivan,
sun tähteäs kirkasta seurataan.

Y46

Kun muistelemme yhteisiä teitä,
kuinka sä ahkeroit, rakastit meitä.
Ei kaipuuta sanat, kukkaset peitä,
on sydän, silmät täynnä kyyneleitä.

Y47

Kun yhdessä matkaan lähdettiin,
oli nuoruuden kultainen aika.

Vuodet vierivät yhdessä kuljettiin,
me tyynet ja surut voitettiin.

Sinä ensiksi saavutit määränpään,
minä hetkeksi vielä tänne jään.

Sinua kaivaten, matkasta kiittäen.

Y48

Me lähdemme tästä elämästä,
emmekä kuitenkaan lähde.

Me elämme edelleen kaikessa,
mitä olemme tehneet.

Kaikki, mitä olemme ajatelleet,
sanoneet ja olleet,

jää elämään ja valaisemaan toisten tietä.

Me kuolemme, emmekä kuitenkaan kuole,
vaan elämme niiden sydämissä,
jotka ovat rakastaneet meitä.

Y49

Minne meri ja taivas kantaa,
minne aalto ja tuuli käy.

Siellä nouseva aurinko hohtaa
ja lempeän rauhan antaa.

Y50

Murtuu elon siteet,
kaikki häviää,

muiston kauniit kiteet
vain pysyviksi jää.

Y51

Nuku huminaan metsien.

Nuku tuoksuun ikuisen kesän.

Y52

Päivä kun illaksi vaihtui

tuli tyyntä ja hiljaista niin.

Yksi portti vain hiljaa aukes

ja se iäksi suljettiin.

Y53

Sinä odotit kevättä, kesää uutta,

sen valoa, lämpöä, suloisuutta.

Sait kauneimman, ihanan uuden maan.

Jäimme sinua kyynelin kaipaamaan.

Y54

Soi hiljaa kaipuun tuuli,

surun kannelta soitellen.

Elon kultaiset säikeet kutoen,

korukankaaksi muistojen.

Y55

Suru suuri on sanaton,

syvin kaipaus on ääretön.

Y56

Taivaan linnut, tuulet maan

seuraksesi sinne saat.

Kipua sä tunne et,

hiljaisuutta kuuntelet.

Y57

Vaan ylitse kaikkien kyynelten,

tuhat muistoa meitä lohduttaa.

Ne tallessa päivien menneiden,

tuhat muistoa kultraakin kalliimpaa.

Y58

Vaikka puhdasta kultaa sydän ois,

se kuitenkin uupuu

ja sammuu pois.

Vain muistot ja

rakkaus jäljelle jää.
